

Mál nr. 254/2016
M og
vátryggingafélagið V-1 vegna ábyrgðartryggingar A
og vátryggingafélagið V-2 vegna ábyrgðartryggingar B.

Vinnuslys þann 31. júlí 2014 við byggingaframkvæmdir á Höfðatorgi.

Gögn.

1. Málskot móttakið þann 15. ágúst 2016 ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V-1 frá 25. ágúst 2016 ásamt fylgiskjölum.
3. Bréf V-2 frá 5. september 2016.

Málsatvik.

Í tilkynningu um vinnuslys til Vinnueftirlits ríkisins, sem móttékin var þann 28. nóvember 2014, og undirrituð var af forsvarsmanni A, og tilkynningu um slys til Sjúkratrygginga Íslands, sem einnig var móttékin þann 28. nóvember 2014 og undirrituð af sama forsvarsmanni A, svo og M, kemur fram sama málavaxtalýsingin. Fram kemur að M hafi verið að undirbúa fráslátt í bifreiðakjallara, hæð -3, á Höfðatorgi. Nauðsynlegt var að losa niður handrið áður en verkið gæti hafist. M var að ganga inn um op á bifreiðakjallaranum þegar hann steig á enda járnstangar, sem var hulin plasti og öðru lauslegu. Þegar M steig á járnstöngina sporðreistist hún og skall harkalega á höfðinu á M. Miðað við frágang á handriðinu þar sem stífa (liggjandi borð) var sett á milli handriðsstöða er líklegt að járnstöngin hafi legið ofan á stífunni. Önnur málavaxtalýsing kemur fram í vottorðum og læknabréfum frá heila- og taugaskurðlækningadeild Landspítalans. Mun M hafa hætt vinnu strax og leitað til læknis. Hvorki A, vinnuveitandi M og undirverktaki á staðnum, né B, sem var yfirverktaki við byggingaframkvæmdina, munu hafa tilkynnt um slysið til Vinnueftirlits ríkisins. Engir starfsmenn frá B voru að vinna í bifreiðakjallaranum og mun A alfarið hafa séð um öryggismálin á vinnustað fyrir sína starfsmenn.

M telur að slysið megi rekja til vanbúnaðar á vinnustað og að A og B beri skaðabótaábyrgð á því tjóni sem M varð fyrir í slysinu á grundvelli sakarreglu íslensk skaðabótaréttar. M.a. er bent á að ekki hafi verið nægilega vel gengið um gólf bifreiðakjallarans og að lýsing hafi verið slæm. Enn fremur bendir M á að hvorki A né B hafi tilkynnt um slysið til Vinnueftirlits ríkisins og verði því að bera hallan af skorti á upplýsingum sem ætla mætti að unnt hefði verið að afla ef lögmælt rannsókn hefði farið fram á vinnustaðnum í kjölfar slyssins.

V-1 hefur hafnað skaðabótaskyldu A og vísar m.a. til þess að málsatvik séu óljós þar sem misræmi sé í málsgögnum um þau. Enn fremur vísar V-1 til þess að ekki hafi verið sýnt fram á að þeir lausamunir sem M hrasaði um hafi verið á vegum eða á ábyrgð A. Að lokum er bent á að slysið hafi gerst um mitt sumar og því hafi nægileg birta verið í bifreiðakjallaranum, svo og að það hafi verið á ábyrgð yfirverktaka, B, að hafa fullnægjandi lýsingu á svæðinu.

V-2 hefur einnig hafnað skaðabótaskyldu B og vísar m.a. til þess að A hafi verið eini verktakinn sem vann á þessu svæði og beri því ábyrgð á starfsaðstöðunni. Verkstjóri á vegum A hafi borið ábyrgð á öryggismálum á vinnusvæði A. Einnig að góð birta hafi verið á staðnum.

Álit.

Málið var ekki rannsakað af hálfu Vinnueftirlits ríkisins eða annarra aðila strax eftir slysið. Miðað við aðstæður og gögn málsins verður því að leggja frásögn M af atburðinum til grundvallar. Í IV. viðauka reglna nr. 547/1996 kemur fram að á byggingarsvæðum beri að tryggja góða umgengni á gólfum bygginga og annars staðar þar sem umferð er. Einnig að hentug lýsing eigi að vera á öllum vinnusvæðum og gönguleiðum. Þar sem leggja verður málavaxtalýsingu M til grundvallar er ljóst að fyrrgreind ákvæði reglnanna voru brotin.

Ljóst er af gögnum málsins að vinnuveitandi M og undirverktaki á staðnum átti að bera ábyrgð á öryggismálum sinna starfsmanna og á svæðum þar sem þeir voru að starfa. Samkvæmt þessu verður að leggja ábyrgð á A, en ekki B, að hafa ekki hlutast til um að starfsaðstæður væru fullnægjandi og í samræmi við fyrrgreindar reglur.

Aðstæður á vinnustað voru því ekki forsvaranlegar og ber A skaðabótaábyrgð á líkamstjóni M.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr frjálsri ábyrgðartryggingu A hjá V-1.

Reykjavík 27. september 2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Ólafur Lúther Einarsson hdl.

Jón Magnússon hrl.